

Република Србија
УПРАВНИ СУД
4 У. 13554/14
20.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ЈКП ГСП “Београд” из Београда, Кнегиње Љубице бр. 29, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, Београд, ул. Кнеза Милоша бр. 10, ради поништаја решења туженог 07 број: 463-02-00037/2007 од 15.09.2014. године, уз учешће Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда Ј.П. из Београда, ул. Његошева бр. 84, са заинтересованим лицима: Република Србија, чији је законски заступник Државно правобранилаштво РС, Београд, ул. Немањина бр. 26, Градска општина Раковица, чији је законски заступник Правобранилаштво ГО Раковица, Београд, ул. Мишка Крањца бр. 12, АА из ..., ул. ..., ... и ББ из ..., ..., ул. ..., у предмету изузимања грађевинског земљишта, након усмене јавне расправе одржане дана 14.10.2016. године, у нејавној седници већа одржаној дана 20.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац ЈКП ГСП “Београд” из Београда, ул. Кнегиње Љубице бр. 29, да заинтересованом лицу Градској општини Раковица, накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијене су, као неосноване, жалбе ЈКП ГСП „Београд” и Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП из Београда изјављене против решења Одељења за имовинске и стамбене послове, Одсека за имовинске, правне и стамбене послове Градске општине Раковица, број:463-34/2014-VII од 13.02.2014. године. Ожалбеним решењем од 13.02.2014. године тачком 1. диспозитива поништено је правоснажно решење Управе за имовинско-правне послове у саставу Општинског секретаријата за привреду и финансије Општине Раковица број: 463-128/88-II од 30.09.1988. године којим је из поседа корисника изузето национализовано, неизграђено грађевинско земљиште – кат. парцела бр. .../... старог, односно .../... новог премера КО ..., површине 1956 м2, ранијег земљишно – књижног корисника ВВ, рођене ... из ..., ул. Тачком 2. диспозитива истог решења је одређено да ће се имовинско-правни односи између

Градског саобраћајног предузећа „Београд” у чију корист је извршено изузимање земљишта и правних следбеника раније кориснице изузетог земљишта, поводом враћања исплаћене накнаде, решавати по правоснажности овог решења, а у случају спора решаваће надлежан суд. Означеним решењем од 30.09.1988. године, тачком 1. диспозитива изузето је из поседа корисника, уз правичну накнаду, у корист општине Раковица национализовано, неизграђено грађевинско земљиште и предато у посед Градском саобраћајном „Београд” ООУР „Нови Београд” кога заступа Завод за изградњу града Београда, ради изградње зоне саобраћајних услуга поред Ибарског пута „Врбин поток” и то кат. парцела бр. .../... старог премера, односно .../... новог премера уписана у ЗКУЛ бр. ... КО ..., површине 1956 м² земљишно – књижног корисника ВВ рођене ... из Тачком 2. диспозитива је констатовано да је општи интерес за изградњу зоне саобраћајних услуга поред Ибарског пута „Врбин поток” утврђен на основу Детаљног урбанистичког плана зоне саобраћајних услуга поред Ибарског пута „Врбин поток” број: 350-312/86-IV од 10.05.1988. године. Тачком 3. тог решења је одређено да је корисник земљишта дужан да преда земљиште из тачке 1. решења у посед Градском саобраћајном „Београд” - ООУР „Нови Београд” по извршности решења и пошто се претходно изврши обезбеђење доказа о вредности биљних култура, а тачком 4. је констатовано да ће се после правоснажности решења покренути по службеној дужности поступак за споразумно одређивање накнаде. Тачком 5. решења је одређено да ће Други општински суд у Београду извршити укњижбу права коришћења земљишта на Општину Раковица, по правоснажности решења, док је тачком 6. решења одбијен захтев ВВ за изузимање преосталог дела непокретности и то кат. парцеле .../... старог премера уписане у ЗКУЛ бр. ... КО ... у површини од 4665 м².

Тужбом поднетом Управном суду дана 22.10.2014. године, тужилац је оспорило законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога наводећи да се према Урбанистичком плану Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Одељења за спровођење урбанистичких планова IX-09 број: 3050.5-4330/06 од 04.10.2006. године кат. парцела .../... новог, односно .../... старог премера КО ..., налази у површинама намењеним за одржавање возила и заштитном зеленилу односно према Генералном плану Београда 2021 („Службени лист града Београда”, бр. 27/03) у јавним површинама за саобраћај, што произлази и из Детаљног урбанистичког плана зоне саобраћајних услуга поред Ибарског пута („Службени лист града Београда”, бр. 10/88), односно да је по својој намени јавно грађевинско земљиште, а не остало грађевинско земљиште, како је то првостепени орган правилно утврдио својим решењем од 05.06.2013. године којим је одбио као неоснован захтев ББ и АА за поништај правоснажног решења од 30.09.1988. године. С обзиром да је то решење каснијом одлуком другостепеног органа поништено, те да је првостепени орган поступајући по примедбама из решења туженог органа од 06.09.2013. године сада утврдио да су испуњени услови да се решење о изузимању поништи, те да је тужени орган оспореним решењем жалбу тужиоца одбио као неосновану, сматра да је такав закључак другостепеног органа нејасан и противуречан са утврђеним чињеничним стањем током управног поступка у коме је утврђено да се изузето земљиште налази у јавним површинама за саобраћај те да се у друге сврхе не може користити, осим за планирану јавну намену, па је зато без значаја чињеница што предметна изузета катастарска парцела није приведена планираној намени пошто је део јавне површине. То значи да подносиоци захтева на истој неће моћи да изводе радове и да је користе супротно јавном интересу, а што је тужилац навео и у жалби на првостепено решење, указујући и на став суда да се не може вршити поништај решења о изузимању јавног грађевинског земљишта, а наведено земљиште по својој урбанистичкој намени припада тој категорији – планираног јавног грађевинског земљишта намењеног за одржавање возила и заштитном зеленилу, заправо спорна парцела представља део јавне

површине и у функцији је планиране намене тј. општег јавног интереса. Указао је на став Врховног суда Србије у пресудама У бр. 3122/05, У. бр. 1847/07, У. бр. 1848/07 и У. бр. 7339/07 који је обавезујући за све управне органе, а према коме уколико предметне парцеле у знатном делу представљају јавно грађевинско земљиште, оне би у складу са чл. 70. став 3. Закона о планирању и изградњи морале да буду изузете из поседа корисника те стога не би било у складу са јавним интересом да се сагласно члану 86. став 7. истог закона поништи решење о изузимању земљишта из поседа јер поништавањем решења у конкретном случају не би била испуњена сврха поништаја, да се ранијем сопственику, односно његовом правном следбенику да могућност да изведе радове у циљу привођења намени за коју је земљиште изузето. Још је додао да би извршење оспореног акта нанело ненадокнадиву штету тужиоцу и заинтересованим странама и било противно јавном интересу, у ситуацији када су ранији земљишно књижни корисници за изузето земљиште у потпуности обештећени исплатом правичне накнаде од стране тужиоца, а изузета катастарска парцела као део јавне површине намењене за саобраћај се у друге стврхе не може користити. Предложио је да суд својом пресудом тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану.

Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП се придружила наводима тужбе истичући да је у управном поступку неспорно утврђено да се ради о земљишту које је по својој урбанистичкој намени у категорији планираног јавног грађевинског земљишта и налази се у површинама намењеним за одржавање возила и заштитном зеленилу (површине јавне намене) па сврха поништаја решења не би могла бити постигнута јер би спорно земљиште као планирана јавна површина поново морало бити изузето из поседа корисника. Предложила је да суд тужбу уважи и оспорени акт као незаконит поништи, а предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлучивање.

Заинтересовано лице Градска општина Раковица је у одговору на тужбу, оспорило наводе тужбе наводећи да је оспорено решење у целини у складу са законским позитивним прописима.

Заинтересована лица АА и ББ су у одговору на тужбу оспориле наводе тужбе истичући да тужилац у тужби износи аргументе који уопште нису релевантни за овај предмет у коме је утврђена одлучна битна чињеница да предметно земљиште није приведено намени ради које је изузето, а та правилно утврђена чињеница је и разлог што против ожалбеног решења ни Правобранилаштво општине Раковица, као ни Републичко јавно правобранилаштво нису изјавили жалбе, као што су чинили то приликом доношења претходних решења у корист ових заинтересованих лица, а нису поднели ни тужбе против овде оспореног решења, па с обзиром да је у претходном поступку отклоњена примедба, те поступљено по налогу из пресуде Управног суда 19 У. 28841/10, то су испуњени услови да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је дана 14.10.2016. године одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), у присуству пуномоћника тужиоца ..., пуномоћника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, Ј.П., ..., законског заступника заинтересованог лица Градске општине Раковица, заменика правобраниоца ..., те заинтересованих лица АА и ББ, а у одсуству уредно позваних туженог органа и законског заступника заинтересованог лица Републике Србије, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

У својој речи на усменој расправи, пуномоћник тужиоца је у свему остао при наводима тужбе и постављеном тужбеном захтеву. Предложио је да суд тужбу уважи и

оспорено решење поништи. Трошкове управног спора није тражио.

Пуномоћник Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, Ј.П. Је у свему остао при наводима из поднеска -одговора на тужбу од 23.01.2015. године, са предлогом да суд тужбу уважи и поништи оспорени акт.

Законски заступник ГО Раковица остао је на јавној расправи у свему при наводима из одговора на тужбу, са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове управног спора је тражио за заступање на јавној расправи у износу од 22.000,00 динара и за састав одговора на тужбу у истом износу, све по АТ.

Заинтересована лица АА и ББ су у својој речи на јавној расправи у свему остале при наводима из писменог одговора на тужбу, позивајући се на пресуду Управног суда 7 У 7673/12 од 24.11.2015. године. Трошкове управног спора нису тражиле.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа овог предмета и речи пуномоћника тужиоца и заинтересованих лица изложених на јавној расправи, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе, у смислу одредби члана 2. , члана 33. став 1. и члана 34. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења дана 12.09.2006. године ранији корисник земљишта ВВ и њене ћерке ББ и АА су поднеле захтев за понишај решења Управе за имовинско-правне послове у саставу Општинског секретаријата за привреду и финансије Општине Раковица број: 463-128/88-П од 30.09.1988. године, с тим што је подносилац захтева ВВ преминула ...08.2008. године према Изводу из матичне књиге умрлих Општине Раковица број 203-2-2918/09-П, тако да је поступак настављен са ББ и АА као законским наследницама своје мајке, ранијег корисника изузетог земљишта. У току поступка првостепени орган је у циљу утврђивања одлучне чињенице да ли је изузето земљиште приведено намени ради које је изузето у року од годину дана од дана ступања на снагу Закона о планирању и изградњи, обавио вештачење од стране вештака геодетске струке и то Градског завода за вештачење, чијем налазу је претходио увиђај на лицу места дана 21.07.2008. године у присуству свих странака. У свом налазу Г бр. 548/08 од 22.08.2008. године, вештак је дао мишљење да кат. парцела бр. .../... старог односно .../... новог премера у површини од 1956 м2 КО ... није приведена намени ради које је извршено изузимање у смислу члана 86. тачка 7. Закона о планирању и изградњи, јер нису извршени радови на изградњи планиране зоне саобраћајних услуга поред Ибарског пута „Врбин поток”. Полазећи од мишљења вештака и имајући у виду све изведене доказе, првостепени орган је закључио да кат. парцела бр. .../... старог односно .../... новог премера КО ... која је изузета правоснажним решењем број 463-1028/88 од 30.09.1988. године, није приведена намени ради које је изузимање извршено, па је налазећи да су испуњени услови из члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 47/03) на чију примену упућује одредба члана 218. важећег Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09), решење о изузимању поништио одредивши да ће се имовинско-правни односи између овде тужиоца у чију корист је извршено изузимање земљишта и правни следбеника раније кориснице изузетог земљишта, а поводом враћања исплаћене накнаде решавати по правоснажности тог решења. Против тог решења жалбе су изјавили овде тужилац и Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП. Оцењујући наводе жалбе тужиоца тужени орган је утврдио да је ожалбено решење донето у извршењу решења Министарства финансија 07 број: 463-02-00037/2007 од 23.01.2014. године, те да је првостепени орган у поновном поступку у свему поступио по примедбама из наведеног решења, и правилно утврдио да корисник изузимања није изузето земљиште привео намени за коју је

земљиште изузето у року од годину дана од дана ступања на снагу Закона о планирању и изградњи, чиме су испуњени услови из члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи да се решење о изузимању поништи, па је налазећи да жалбени наводи нису од утицаја на одлуку у овој управној ствари, применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку донео одлуку као у образложењу оспореног решења.

По оцени Управног суда, код оваквог чињеничног и правног стања ствари, правилно је одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступања од утицаја на правилност решавања ове управне ствари, донео оспорено решење дајући за своју одлуку јасне, аргументоване и правилне разлоге, у складу са одредбама члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, бр. 47/03, 34/06 и 39/09), којим је прописано да ће се на захтев ранијег сопственика, односно његовог законског наследника, поништити правоснажно решење о изузимању грађевинског земљишта из његовог поседа, ако корисник грађевинског земљишта исто не приведе намени за коју је земљиште изузето у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона. Како је у току управног поступка на основу налаза и мишљења Градског завода за вештачење Г бр. 548/08 од 22.07.2008. године, утврђено да кат. парцела бр. .../... старог, односно .../... новог премера КО ..., није приведена намени ради које је изузета у смислу члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи, јер на њој нису извршени радови на изградњи планиране зоне саобраћајних услуга поред Ибарског пута “Врбин поток”, њеним ободом иде жива ограда док је унутра запуштен воћњак зарастао у коров, а захтев за поништај решења о изузимању је поднела ранији корисник изузетог земљишта који поступак су наставили њени законски наследници, то је оспорено решење у свему на закону засновано, будући да је првостепени орган правилно закључио да су се стекли сви законом прописани услови за примену цитиране одредбе члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи. Доносећи оспорено решење, тужени није повредио закон на штету тужиоца, јер је првостепени орган правилно утврдио да предметна парцела није приведена намени, те да је захтев ранијег сопственика чија су заинтересована лица правни следбеници, поднет у законом прописаном року, правилно налазећи и по оцени суда, да је првостепени орган донео законито решење.

Суд је ценио наводе тужбе, али налази да исти не доводе у сумњу правилност и законитост оспореног решења, имајући у виду правилно утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право, код чињенице коју ни тужилац тужбом не спори, да предметно земљиште није приведено ни намени за коју је изузето, а ни намени предвиђеној каснијим планским актима на које се тужилац у тужби позвао.

Следом изложеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредби члана 40. став 2. и члана 41. став 1. у вези са чланом 46. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), донео одлуку као у ставу I ове пресуде.

Одлучујући о захтеву заинтересованог лица ГО Раковица за накнаду трошкова управног спора, сагласно одредбама члана 66. и 67. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), Управни суд је применом одредби члана 153. став 1., члана 154. и члана 162. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, нашао да је исти основан, с обзиром да је заинтересовано лице у вези са овим управним спором имао трошкове за заступање од стране Правобранилаштва ГО Раковица и то у износу од 16.500,00 динара на име састава одговора на тужбу и за приступ заменика правобраниоца ГО Раковца на одржану јавну расправу од 14.10.2016. године у износу од 18.000,00 динара, што све заједно износи 34.500,00 динара, који износ је одмерен применом одредби члана 4. и 14. у вези са тарифним бројем 43. и 44. Тарифе о наградама и

накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр. 121/12), у границама захтева истакнутог на јавној расправи, сагласно одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку у вези наведеног члана 162. истог закона, колико је ГО Раковица, налазећи да је преко досуђеног до траженог, износ накнаде превисоко одмерен и досуђено ставом II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 20.10.2016. године, 4 У. 13554/14

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ/ИО